

ಶ್ರೀ ಮೈಕೇಲ್ ಬಿ. ಫರ್ನಾಂಡಿಸ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ೨೦ನೇ ತಾರೀಖು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಚಳುವಳಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಾಲಿಂಗ್ ಆಟೆನ್ಷನ್ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಇಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ ಎಂದು ಆದ್ಯಕ್ಷರು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ಡಿ.ಎ. ಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿಲ್ಲ.

ಚೇರ್ಮನ್‌ರವರು.—ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ತಮ್ಮ ನೋಟೀಸ್‌ಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಮೈಕೇಲ್ ಬಿ. ಫರ್ನಾಂಡಿಸ್.—ಸೋಮವಾರವಾದರೂ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ?

ಚೇರ್ಮನ್‌ರವರು.—ಆಗಲಿ.

MR. CHAIRMAN.—The hon. Member Sri T. R. Shamanna will now speak on the Budget.

Budget Estimates for 1979-80 General Discussion Debate (Contd).

↑ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಶಾಮಣ್ಣ (ಬಸವನಗುಡಿ) :—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿನ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ಅಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ...

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಅರ್ಥಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಇಲ್ಲ.

ಚೇರ್ಮನ್‌ರವರು : ಅವರು ಈಗ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಅಡ್ವೈಜರಿ ಕಮಿಟಿ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಶಿವಯ್ಯನವರು ಅವರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೋಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರ್.—ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಿಸಿನೆಸ್ ಅಡ್ವೈಜರಿ ಕಮಿಟಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಬೇರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಅವರು ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಬೇರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನೋಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಅವರು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅವರೇ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಕೇಳಿದರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅವರ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರೇ ಇಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ.

MR. CHAIRMAN.—The hon. Member's information is not correct. The Finance Minister is also attending that committee now.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಶಾಮಣ್ಣ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಡ್ಜೆಟನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ, ಈ ಅಯವ್ಯಯ ಪತ್ರ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಟ್ಟು ಗಳಿಕೆಗೆ ಮಾಡಿರುವಂತಹ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಹೊರತು, ಇದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗಾಗಲೀ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಗರದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕರಭಾರ ಹಾಕುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವೂ ಕೂಡ ತಾವು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡು, ಅವರು ೨೦ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ೬೦೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ, ಇವರು ೩೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಅಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ್ದು ಎಷ್ಟು ಖೋತಾ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಇದೆಯೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖೋತಾ ಬಡ್ಜೆಟ್ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳು ಮುಖ್ಯವಾದುದು, ಒಂದನೆಯದು, ಯಾರಿಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಫೀಷಿಪ್‌ನ್ನು ಎಲ್ಲ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದುದು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಆಕ್ಸಾಯನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುವುದು. ಇದರ ಒಂದು ಕೀರ್ತಿ ತಮಗೇ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಸರಿಯಾದ

ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ವಿಚಾರ. ಇದರಿಂದ ವರ್ತಕರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಿರುಕುಳವಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಸರ್ವಿಸಸ್‌ನವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ಓಬೀರಾಯನ ಕಾಲದ ತೆರಿಗೆಯಾಗಿದೆ. ಆದಕಾರೂ ಇವನು ತೆಗೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ವಿರೋಧವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಮೊದಲು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಏನೇನು ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ರದ್ದಿನಿಂದಾಗಿ ನನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಪೆಟ್ಟಾಗಿದೆ.

ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಬೆಗ್‌ರಸ್ ರಿಲೀಫ್ ಸೆಸ್ ಎಂದು ಆಕ್ಟಾಯ್‌ನಿಂದ ಬರತಕ್ಕಂತಹ ೫೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸೆಸ್ ನಮಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಬೆಗ್‌ರಸ್ ರಿಲೀಫ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೊದಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಇತ್ತು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಭಿಕ್ಷುಕರಲ್ಲಿದ್ದಂತಹ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಆಕ್ಟಾಯ್ ರದ್ದಿಯಾದೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಬೆಗ್‌ರಸ್ ರಿಲೀಫ್ ಫಂಡಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ೫೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬೋತಾ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ೭೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯಲ್ಲಿ ೫೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಆಕ್ಟಾಯ್ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು. ಆಕ್ಟಾಯ್ ರದ್ದಿಯಾದೆಯಿಂದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ, ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಟ್ಟಿರೂ ಕೂಡ ನಮಗೆ ಆ ವಿಧವಾದ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡದೇ ಇರುವುದು ಭಿಕ್ಷುಟಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಧೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ಆಕ್ಟಾಯ್ ರದ್ದಿಯಾದೆಯಿಂದ ಭಿಕ್ಷುಟಣೆ ನಿವಾರಣನದ ಬಗ್ಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ನಗರಪಾಸಿಯಾದ ನಾನು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆಕ್ಟಾಯ್ ರದ್ದಿಯಾದೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ಆಗತಕ್ಕ ನಷ್ಟವನ್ನು ತುಂಬುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗಿನ್ನೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ಹಿಂದೆ ಆಕ್ಟಾಯ್‌ನಿಂದ ೨೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಆ ಬಾಬಿನಿಂದ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ಹಿಂದೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೧೧ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ಈಗ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಆಕ್ಟಾಯ್ ರದ್ದಿಯಾದೆಯಿಂದ ೧೧ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬೋತಾ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಟೋಲ್ ಸೆಸ್, ತೆಗೆದಾಗ ೧೯೫೭ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಆ ಹೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮೋಟರ್ ವಹಿಕಲ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ವರಮಾನ ಕೇವಲ ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ಐದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಮೋಟರ್ ವಹಿಕಲ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ೩೩ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತಿದೆ. ೧೯೫೭ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕಾರ ಐದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಹೋತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ರಸ್ತೆ ರಿವೇರಿಗೆ ೧೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವತ್ತು ೧೨೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಏನು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಹಳೇ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದು. ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ೧೯೭೦-೭೧ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ಟಾಯ್‌ನಿಂದ ೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ೧೯೭೧-೭೨ರಲ್ಲಿ ಅದು ೨ ಕೋಟಿ ೪೨ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಅದು ೧೯೭೨-೭೩ಕ್ಕೆ ಅದು ೨ ಕೋಟಿ ೭೩ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ೧೯೭೩-೭೪ಕ್ಕೆ ೩ ಕೋಟಿ ೪೦ ಲಕ್ಷ ಆಯಿತು. ೧೯೭೪-೭೫ರಲ್ಲಿ ೪ ಕೋಟಿ ೪೪ ಲಕ್ಷ ಆಯಿತು. ೧೯೭೫-೭೬ರಲ್ಲಿ ೬ ಕೋಟಿ ೮೩ ಲಕ್ಷ ಆಯಿತು. ೧೯೭೬-೭೭ರಲ್ಲಿ ೭ ಕೋಟಿ ೮೦ ಲಕ್ಷ ಆಯಿತು. ೧೯೭೭-೭೮ಕ್ಕೆ ೮ ಕೋಟಿ ೬೮ ಲಕ್ಷ ಆಯಿತು. ಈ ವರ್ಷ ೧೧ ಕೋಟಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಆಕ್ಟಾಯ್‌ನಿಂದ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಕ್ಟಾಯ್ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ೧ ಕೋಟಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು

ಆಕ್ವಾಯ್‌ನಿಂದ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆಕ್ವಾಯ್ ರದ್ದುಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ವರಮಾನವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ತುಂಬಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆಕ್ವಾಯ್‌ನಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ನಷ್ಟವನ್ನು ತುಂಬುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ ಮತ್ತು ವಾಹನ ತೆರಿಗೆ ಮೇಲೆ ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್ ವಿಧಿಸಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ವರಮಾನ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಆಕ್ವಾಯ್‌ನಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ವರ್ಷ ೧೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನ ಈ ಬಾಬಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಬಾಬಿನಿಂದ ಒರತಕ್ಕೆ ಆದಾಯವನ್ನು ತುಂಬುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಲಂಪ್‌ಸಂ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ಮತ್ತು ಸಿವರೇಜ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅವರು ೨೦% ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇತ್ತು. ಈಗ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನಿಂದ ಬೀದಿ ಕೊಳಾಯಿ, ಹಾಗೂ ಫೀ ಅಲೋಯನ್ಸ್‌ಗಾಗಿ ೩೬೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಸರಣಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಲೈಟಿಂಗ್‌ಗೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅವರು ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಎಸ್ಕಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಮೀಸಲಿಡಲಾಗಿದೆ. ಒಂದರೆ ಈಗ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನದಲ್ಲಿ ಎಸ್ಕಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಚಾರ್ಜ್, ಸಿವರೇಜ್ ಮತ್ತು ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ಮೋಟಾರ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಣ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮತ್ತು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ವಾಯ್ ರದ್ದಿ ಯಾತಿಯಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ನಷ್ಟವನ್ನು ತುಂಬುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಕ್ವಾಯ್ ರದ್ದು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಲೋಕಲ್ ಬಾರ್ಡ್‌ಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಆಕ್ವಾಯ್‌ನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆಕ್ವಾಯ್ ರದ್ದು ಮಾಡಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಕೆಲವು ವರ್ಗದ ಜನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗತಕ್ಕ ಲೋಕಲ್ ಬಾರ್ಡ್‌ಗೆ ಬಗ್ಗೆ ಆಕ್ವಾಯ್ ರದ್ದಿ ಯಾತಿಯಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ನಷ್ಟವನ್ನು ತುಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮತ್ತು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಆಕ್ವಾಯ್ ರದ್ದಿ ಯಾತಿಯಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ನಷ್ಟವನ್ನು ತುಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಲು ಸಕ್ರೆರೆ, ಟೆಕ್ನಿಟೈಲ್ಸ್ ಗೂಡ್ಸ್, ಟೋಬ್ಯಾಕೋ ಇವುಗಳ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್ ವಿಧಿಸುವುದರಿಂದ ೬ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆಕ್ವಾಯ್ ರದ್ದು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಕ್ವಾಯ್ ರದ್ದು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಟೆಕ್ನಿಟೈಲ್ಸ್ ಗೂಡ್ಸ್, ಟೋಬ್ಯಾಕೋ, ಸಕ್ರೆರೆಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಮೋಟಾರ್ ವೆಹಿಕಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ೩೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ೨೬ ಕೋಟಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇನ್ನು ೪ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಆಕ್ವಾಯ್ ರದ್ದಿ ಯಾತಿಯಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ನಷ್ಟ ತುಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ೧೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ಆಕ್ವಾಯ್‌ನಿಂದ ಹಣ ವಸೂಲು ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ದಿನಚರಿ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಗರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಇದರ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲೂ ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೆಗ್ರಸ್ ರಿಲೀಫ್ ಘಂಡ್‌ಗೆ ಬರತಕ್ಕಂತಹ ಹಣ ಏನಿತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಬೆಗ್ರಸ್ ರಿಲೀಫ್ ಘಂಡ್‌ಗೆ ಏನು ವರಮಾನ ಬರುತ್ತಾ ಇತ್ತು ಅದನ್ನು ತುಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಭಿಕ್ಷುಕರ ಕಾಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಆಕ್ವಾಯ್ ರದ್ದುಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಧೀರ್ಘವಾಗಿ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮತ್ತು ಬೇರೆ

ಮಂನಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಆಗದಹಾಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಆಕ್ಟ್ಯಾಂಟ್ ರದ್ದುಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ಪಾನನಿರೋಧದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಈಗಾಗಲೇ, ಗುಜರಾತಿನಲ್ಲಿ, ಬಿಹಾರಿನಲ್ಲಿ, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, ರಾಜಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಧೈರ್ಯಮಾಡಿ ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ರಹಸ್ಯಾಸ್ ಗಿರಿಯನ್ನು ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಎಕ್ಸ್‌ಸೈಜ್ ಬಾಬಿನಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಒಳಿ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ತಕ್ಕಂತದ್ದು ಒಂದು, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಕಳ್ಳಬಟ್ಟೆ ಸಾರಾಯಿ ದೇಶಾಂತರ ಗುತ್ತಿಗೆ ಎಂದು ಈ ಎರಡು ಸಬ್‌ಟೈಟ್ಯೂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಸಮಾಯದಿಂದ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಸಾರಾಯಿ ಮಾರಾಟದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೆಚ್ಚಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಸರ್ಕಾರ ಹೆಂಡ ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಬದಲು ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳ ಅನುಸಾರವಿಲ್ಲದೆ ವೈನ್ ಮತ್ತು ಟಾಡಿ ಶಾಪ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯ ತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರದ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಖಂಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಲೆಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ, ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ವೈನ್ ಮತ್ತು ಟಾಡಿ ಶಾಪ್ಸ್ ಇರಬಾರದು ಎಂದು ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಆಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಎಲ್ಲೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ವೈನ್ ಮತ್ತು ಟಾಡಿ ಶಾಪ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಖಂಡನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭ ಇದೆ.

೧೧-೩೦ ಎ. ಎಂ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಕ್ಕೆ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಕಾವೇರಿ ಎರಡನೇ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನೀರುತರತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದಂಥ ಪ್ರಾವೀಜನ್ ಮಾಡದೇ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ತಪ್ಪು. ಸರ್ಕಾರ ಕಾವೇರಿ ಎರಡನೇ ಹಂತದ ನೀರು ಸರಬರಾಜನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊನ್ನೆ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಶಾಸಕರು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಕ್ಕೆ ಕಾವೇರಿ ನೀರು ಸರಬರಾಜನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈಗ ಪ್ರಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ನೀರನ್ನು ತರತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕ್ಲಿಯರೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ, ಕೇಂದ್ರದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಂದು ತಕ್ಷಣವೇ ಕಾವೇರಿ ಎರಡನೇ ಹಂತದ ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳದೇಹೋದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಈ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಕ್ಯೂಡ್ ಮಾಡದೇ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗಲಾದರೂ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ೨-೩ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಎರಡನೇ ಹಂತದ ನೀರು ಸರಬರಾಜನ್ನು ತರಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ತೀವ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶಗಳ ನಿರ್ಮೂಲನ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕಳವಳವನ್ನು ತೋರಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇವರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ ಸಿಕ್ಕೊಂದು ಹೋಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಇವರ ಮನೋಭಾವ. ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಹೂವನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಬದಗಿಸದೇ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಇರತಕ್ಕಂಥ ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಸಂವಿಧಾನತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಮತ್ತು ಹೊಸ ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಬರದಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಂಥಾದ್ದು — ಈ ಎರಡೂ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ನಿಶ್ಚಿತನವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಬಹಳ ಬೇಡವಾದುದು. ಆದುದರಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಮತ್ತು ಇತರ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನ ಆಡಳಿತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು

ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ೧೦೦ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ೧೦೦ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ೫೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಅಂದಾಜು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಕ್ಕಹಾಕಿ ಇದಕ್ಕೆ ೧೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ, ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೩ ಕೋಟಿಯ ಹಾಗೆ ೫ ವರ್ಷ ಕಾಲ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ೧೦೦ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗತಕ್ಕ ಖರ್ಚಿನ ಬಗ್ಗೆ ಆಯವ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೇ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಅದುದರಿಂದ ಒಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ, ಸರ್ಕಾರ ಇಂತಹ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನಾಗರಿಕರಿಗೂ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ನಾಗರಿಕರಿಗೂ ತೊಂದರೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಇದು ಮೋಸ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಉದ್ದೇಶ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಂಬಿಕೆ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸರ್ಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಲೆಯ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಆಗಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಾರರು ಸಾಮಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆ ಏರಿದಾಗ ಮತ್ತು ಇತರ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದಾಗ ನಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದಂಥ ಡಿ.ಎ. ಕೊಡಿ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಇವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ದುಡಿದು ನಿವೃತ್ತರಾಗಿ ಪೆನ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಪೆನ್ಷನ್‌ದಾರರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡುತ್ತೀರೋ ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪೆನ್ಷನ್‌ದಾರರಿಗೂ ಅವರ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಜನತಾ ಗೃಹಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ೭ ಲಕ್ಷ ಸೈಟುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಸರ್ಕಾರ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದೇಹೋದರೂ ಕೂಡ. ಇದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಸೈಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸದೇ ಹೋದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಥಾರಿಟಿ, ಹೌಸಿಂಗ್‌ಬೋರ್ಡ್ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಕಡೆ ಕೂಡ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದವರಿಗೆ, ಬಡವರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡ ಇಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹುಚ್ಚಿದಹಾಗೆ ಇವರು ಹುಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಒಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಒಟ್ಟುಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚುವ ವ್ಯವಹಾರ ಬೇಡ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲವಾಗತಕ್ಕಂಥ ಒಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿತ್ತು, ಈ ಒಡ್ಡೆಟ್ಟಿನ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಿತಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಭೀಮಣ್ಣ ಖಂಡ್ರೆ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ನನ್ನ ಹೆಸರು ೩ನೇ ನಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೀರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಭೇರೈನೊರವರು.—ಶ್ರೀ ಆರುಂಥಗರವರು ಮಾತನಾಡಿದ ನಂತರ ಪುನಃ ಇತ್ತ ಕಡೆಯ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದ ನಂತರ ನಿಮ್ಮ ಚಾನ್ಸ್ ಬರುತ್ತದೆ.

SRI B. B. SAYANAK.—The Maharashtra Ekikarna Samiti consists of five members. Our party is the second largest opposition party in the House. We are invariably given a last chance to speak.

MR. CHAIRMAN.—The impression of the hon. member is incorrect, He cannot cast aspersions against the Chair. I shall see that the members of the Samiti are given a chance.

† ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎ. ಚಂದ್ರೇಗೌಡ (ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಇವತ್ತು ಏನು ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ೧೯೭೯-೮೦ನೇ ಸಾಲಿನ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೈತ್ಯರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಮಿತ್ರರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಕರಭಾರ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಮತ್ತು ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬರೀ ಓಟನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಬಡವರು, ಹಿಂದುಳಿದವರು, ಹರಿಜನರು, ಗಿರಿಜನರು ಮತ್ತು ಮೈನಾರಿಟೀಸ್ ಏನಿದ್ದಾರೆ ಅವರೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯೇ ಇದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗದ ಜನ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣವಾಸಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕಂಥವರೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಕಡೆ ಇದ್ದಾರೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯ ಮತ್ತು ಬಡವರ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಏನು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದರು ಆಗಲೂ ಸಹ ವಿರೋಧಿ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಗೌರವಾನ್ವಿತವಾಗಿ ವೈಟ್ ಇದ ಹಾಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ಸಾರಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿ ಬೇರೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡದೇ ಇವತ್ತು ನೇರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರನ್ನೇ ಟೀಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು ೮-೧೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೀವು ಯಾರೂ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳವರೇ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ, ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಛೇದನಾ ಹಾಕಿದ್ದು ಉಂಟು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾವು ಕತ್ತಲನ್ನು ಕತ್ತಲೆಂದು ಬೆಳಕನ್ನು ಬೆಳಕೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಗಾದೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲಾ ಹಾಗೆ, ಕಾಮಾಲೆ ರೋಗದವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಳದಿ ಕಂಡ ಹಾಗೆ ಇವರಿಗೆ ಕತ್ತಲು ಬೆಳಕಿನ ಹಾಗೆ ಕಂಡು ಬೆಳಕು ಕತ್ತಲಿನ ಹಾಗೆ ಕಂಡು ಹೇಳಿದರೆ ನಾವು ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕತ್ತಲನ್ನು ಕತ್ತಲೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇವತ್ತು ಏನು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಇವತ್ತು ಏನು ಆಯ ವ್ಯಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಡ ಜನತೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಅದರಲ್ಲೂ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ವಿಸ್ತರಣಾಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು.

ಇವತ್ತು ನಾನು ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ವಿಶಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುವುದೇನೆಂದರೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ವರಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ನೀಡಬಾರದು, ನಮ್ಮ ಬದಲು ಇತರೆ ಒಂದು ಇದ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿಶಾದದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅಥವಾ ಒಂದು ಫಿನ್ಯಾನ್ಸ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದಾದರೂ ಕೂಡ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಯಾರು ತನ್ನ ಉತ್ತತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಯವರೂ ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ

ವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆ ನೀತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸದೇ ಇವತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತೀರಿ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥಮಂತ್ರಿಗಳವರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ಭಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ಕನ್ನಡಿ ಯಲ್ಲಿರುವ ಗಂಟಿನಂತೆ ಆಗಲೀ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆ, ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಬರೀ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಗಂಟಿನಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ರಸ್ತೆ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಾಗಲೀ, ಸೇತುವೆಗಳಾಗಲೀ, ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಯೋಜನೆಗಳಾದ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿಯೋಜನೆಗಳಾಗಲೀ ಇನ್ನು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ತಾವು ಪ್ರಪಂಚ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನವರಿಂದ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೆರವನ್ನೇ ಕಾಯ್ದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಬರೀ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿನ ಗಂಟು ಆಗುತ್ತದೆ. ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದನ್ನು ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಧರ್ಮವೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ನಾವು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಖಿಡಬ್ಯೂ.ಡಿ. ಇಲಾಖೆಯ ಕಾಮಗಾರಿಗೆ ಇಚ್ಛಿರತಕ್ಕ ಹಣ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಇವತ್ತು ನಾವು ಜನತೆಗೆ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮಲೆನಾಡಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸೇತುವೆಗಳ ಮತ್ತು ರಸ್ತೆಗಳ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ೨೦೦,೩೦೦ ಇಂಚುಗಳವರೆಗೆ ಮಳೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ತಾವು ಅಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಆಲಾಟ್ ಮಾಡಿ ಮಂಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ರಸ್ತೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತಾವು ಒಂದು ಸಾರಿ ಜಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಮರಳು ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡಿದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಬರುವಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದಂಥ ಜಲ್ಲಿಯಲ್ಲಾ ಮಳೆಗೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಏನೂ ಉಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಾದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಾರ್ ಹಾಕಿಸುವಂಥಾ ಕೆಲಸವಾಗಲೀ, ಸೇತುವೆ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ತಾವು ಪೂರ್ಣ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮಾಡಿಸುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ತಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ಟೇಟ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿ ಹಣವನ್ನು ಪೂವೈದ್ ಮಾಡಿ ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಬೃಹತ್ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗಾದರೆ ಕೇಂದ್ರದ ನೆರವು ಪಡೆಯಿರಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನು ಯಾವುದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಣ ಪಡೆದು ಮಾಡಿ. ಆದರೆ ಈ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗೆ ತಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ಟೇಟ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ಜನತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನ ದೊರಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹರಿಜನರ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಲಾಗಿಯಿತು ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಇವತ್ತು ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಬೇರೆ ಯಾರು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಈಗ ನಾವು ಹರಿಜನರು ಗಿರಿಜನರು ಯಾವ ಒಂದು ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇತರ ಜನಾಂಗಗಳವರಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಬಾಹ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾಯತರಲ್ಲಿ, ಒಕ್ಕಲಿಗರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಇವರಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅವರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಇತರ ಜನಾಂಗಗಳವರಿಗೂ ಸಹ ಸ್ಕಾಲರ್ ಶಿಪ್ ಸೌಲಭ್ಯ, ವಸತಿ ಸೌಲಭ್ಯ, ಜಮೀನಿನ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಏನಪ್ಪಾ ಅವರ ಮಟ್ಟ ನಮ್ಮ ಮಟ್ಟ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ನಮಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬಂತು. ನಮ್ಮನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನೆಗ್ಗಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ಹೋಗಬೇಕು. ಇದು ಹೋಗಬೇಕು. ಯಾರು ಎಕನಾಮಿಕ್‌ಲಿ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರೆಲ್ಲರ ಲಿಸ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹರಿಜನಗಿರಿಜನರೂ ಬರಲಿ, ಇತರ ಜನಾಂಗದವರೂ ಬರಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಸಹಾಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ದೊರೆಯು

ವಂತೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದವರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

SRI C. M. ARMUGHAM, —The hon. Member is making very good suggestions he is very competent to be appointed as Minister for social welfare.

SRI A. LAKSHMISAGAR. —First preference should be given to Mr. Armugham.

SRI C. A. CHANDRE GOWDA. —Thanks for the compliments. ಸ್ವಾಮಿ ಇವತ್ತು ಜನತಾ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣ ಯೋಜನೆಯು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಈ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇನ ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಈಗ ೨೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದರ ಕಡೆ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ದೊಡ್ಡ ವಿಚಾರವಲ್ಲ ಈ ಮನೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಬಾಳಿಕೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಉತ್ತಮ. ಹಿಂದೆ ಈ ಜನತಾ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸ್ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅದರ ಮಟ್ಟ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈಗ ಈ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಕಾರ ಕಟ್ಟಿರುವ ಮನೆಗಳ ಕಿಟಕಿಗಳು, ಬಾಗಿಲುಗಳು ಬೆಡಗಿವೆ. ಅವಕ್ಕೆ ಹಾಕ ತಕ್ಕಂತೆ ಕಿಲಿಗಳು ಬೆಡಗಿವೆ ಈ ತರಹ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ವರ್ಷವಾದರೂ ಉತ್ತಮಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಾಳಿಕೆ ಬರುವಂಥ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬರುವುದಲ್ಲದೆ ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿರುವಂಥ ಹಣ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರು ಮನಗಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜನತೆಯ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ರೀತಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಆ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವಾಗ ಅವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯ ಬೇಕು. ಹಣ ಎಷ್ಟು ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಲ್ಲದ ನೂರಾರು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ, ಕಡಿಮೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರೂ ಉತ್ತಮದರ್ಜೆಯ ಧೀರ್ಘಕಾಲ ಬಾಳಿಕೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ವಾಸದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲಹೆ ಎಂದರೆ ಈ ಜನತಾ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೋಸ್ಕರ ಕಾಲೋನಿಗಳು ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ೨೦-೩೦ ಮನೆಗಳು ಇರುತ್ತದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಯಾವ ಧರ್ಮ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸ್ಕೀಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗಿರುವ ಮಧ್ಯೆ ಇತರ ಜನಾಂಗದವರೂ ಬರತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತಾ ನಿವಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಾವು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸಹಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾಲೋನಿ, ಅವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸ್ಕೂಲು ಶಿಶುವಿಹಾರ, ಆ ಕಾಲೋನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಕಮ್ಯುನಿಟಿಹಾಲ್ ಅದೇ ಜನಾಂಗದ ಬಹು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಅದೇ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಸೇವಕಿಯರನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕಂಥಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಮಗೇನೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಷ್ಟು ಈ ಸ್ಕೀಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟತಕ್ಕಂಥ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ೧೦ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗಿರುವವರು ಇದ್ದರೆ ಇನ್ನು ೧೦ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇತರ ಜನಾಂಗದವರು ಇರಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸಹಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಸಹ ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಅರಣ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ. ಈ ಅರಣ್ಯಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ತಾವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಹಾಗೆ ಹಣವನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವಂತೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಇದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅದರಿಂದ ಅರಣ್ಯಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ತಾವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನಹರಿಸಬೇಕು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಾಗ ಇದರಿಂದ

ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಊರಿನ ಮಧ್ಯದವರೆಗೆ ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಏನುಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ರೈತರಿಗೆ ನೇಗಿಲು ನೋಗಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಮರದ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಡಿಪೋಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ರೈತರೇ ಈ ದೇಶದ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ. ಅವರಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ ರೈತರ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಹೇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ವರಮುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ, ತಾನುಬೆಳೆದಂಥ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿನ ಬಂಡಿ ಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಫಾರೆಸ್ಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ತರಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ತರಬಾರದ್ದು. ತಲೆಯಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಇಲಾಖೆಯವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಅಗತ್ಯಂಥ ಕಿರುಕುಳನ್ನು ತಾವು ತಪ್ಪಿಸ ಬೇಕು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು ಮತ್ತು ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಪಾನನಿರೋಧದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ, ಇತರ ಹೊರರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಜನರಿಗೆ ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮದ್ಯಪಾನದಿಂದ ಯಾವರೀತಿಯ ಹಾನಿಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದವರು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿತಿಂಗಳ ಧನೀ ತಾರೀಖಿನಂದು ಮಾದಕಪಾನಿಯಗಳನ್ನು ಪಾನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಾಂದಿ ಪಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೀಳಿದರೆ ೨ ದಿವಸ ದಲ್ಲಿ ಅಗುವಷ್ಟು ಪಾರ ಒಂದೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಜನರು ಹಿಂದಿನದಿವಸವೇ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ೨೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ೫೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೇಂದ್ರದವರು ಕೊಡುತ್ತಾ, ರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅದರೂ ನಮ್ಮ ಸ್ಟೇಟ್‌ಗೆ ಇದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕಂಥ, ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಇದನ್ನು ತುಂಬಲು ಅದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ದರ್ಜೆಯ ಬ್ರಾಂದಿ, ವಿಸ್ಕಿ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬಹುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕಂಥ ಶೇಂದಿ, ಷರಾಪ್ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ ತೊಂದರೆ ಯಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬಹುದು. ಇವತ್ತು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆಡಲ್ಪರೇಷನ್ ನಡೆಯು ತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತು ಪಾಪ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಫೌಡರ್ ಹಾಕಿದ ಶೇಂಧಿ ಮತ್ತು ಸ್ಪಿರಿಟ್ ಹಾಕಿದ ಷಾರಾಪನ್ನು ಮಾರುತ್ತಿ ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಈ ಆಡಲ್ಪರೇಷನ್ ಅನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟು ವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸಮಯದ ಅಭಾವ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಹಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು, ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಗೌರವೆಂಟ್ ಮಿಷನರಿ ಒಂದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಕೆಲಸಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸಗಳು ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಸೆಕ್ಟೀರಿಯೆಟ್ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಲೋಪಗ ಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳು ಪೈನಾನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಸಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಕನ್‌ಕರೆನ್ಸ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವುದರೊಳಗೆ ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಇದು ತಪ್ಪುಬೇಕು, ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಸಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆ ಯವರಿಂದ ಅಪ್ರೂವಲ್ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಅಪ್ರೂವಲ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ದಿಶೆ ಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೆಲ್ಲಾ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲೇ ಉಳಿಯುವುದಾದರೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ದಕ್ಷತೆ ಯಿಂದ ಮತ್ತು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅನುಕೂಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕ್ಯಾಪಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿ ಸನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮೆನಿಸುತ್ತೇನೆ.

12-00 Noon

† SRI C. M. ARUMUGHAM (K. G. F.).—Mr. Chairman Sir, I am grateful to you for having given me an opportunity to speak a few words on the Budget Estimates. The Finance Department have committed an error in presenting the budget piece-meal and also given a corrigendum. Such a thing is unheard of in the history of Karnataka for all these past thirty years. The Finance Department is responsible for presenting the budget well in time and distributing copies to the Legislators. This year, only two volumes were available that too on the second day, and the fourth volume was given on the fourth day. The financial statement is a very important document presented by the Government before the House and the department says that there was some trouble in the Printing press. The Finance Department should have foreseen such things and got the copies well in time. They put the blame on the press. If a small mistake is committed you take action against the small people. The finance Department has failed in its duty to present the copies of the budget and for an error of this magnitude on the part of the Finance Department a minimum punishment is required and it should be this. You should have suspended the Commissioner and Secretary for Finance.

(Sri Bhaskar Shetty laughed)

SRI C. M. ARMUGHAM.—Why do you laugh my dear friend? There is nothing to laugh. Look at the errata and the corrigendum issued. “On Page No. 29 in paras 8.9.1, in line 5 for Rs. 23.13 crores read Rs. 130.45 crores.” Is there any similarity in the mistake? Where is 23 crores and where is 130 crores? And then they say ‘On Page 29-8.9.1, in line 6 for Rs. 33.54 crores read Rs. 146.46 crores.’ Can the department commit such a great mistake and be allowed to escape without any punishment? So, I demand that the Commissioner and Secretary, Finance Department be suspended for committing errors of such a magnitude. There is a sanctity in the Finance Minister’s speech. This is the one speech where he can cover all the departments and make a survey. There are also several mistakes in the language. English language is not our mother tongue but they claim that they know better English than other people. There is a lot of repetition in this. The Finance Minister has taken a lot of trouble and interest to incorporate all these schemes and probably that is the reason why it runs to more than 50 pages. Nevertheless, there should not be any repetition in the statement.

There are a couple of points which Mr. Patel dealt with yesterday and I want to say a few words about it. If you go through the budgets of last year and the previous year, you will observe one

thing. There is what you call a terminology—Financial Discipline. We pass the budget and we allow some money but it reaches them after three months. This is in order to make the department not to spend money. I have made out a list. In the Education, Medical, Family Welfare, Public Health, Sanitary and Water Supply, Housing, Urban Development, Social Security and Welfare Departments, the budget amount provided was very large, but this financial discipline made these people not to spend so much. They revised the budget. When once we vote the budget and authorise the Government to spend the money, referring to the Finance Department can be avoided. The working of the Finance Department is British-oriented. That is not changed. The Finance Department wants to control the expenditure. There are three departments which are very powerful in Karnataka the D.P.A.R., which is the creation of the former Chief Secretary Sri G. V. K. Rao, the department is very powerful. Then there is the Finance Department. It is a fort by itself. The third one is the Law Department. In the Law Department, there is some change. I always feel there must be a change in the Finance Department and the D.P.A.R. Otherwise it is not possible for the executive departments to spend the money in time.

I welcome one or two measures. One is the employment affirmation scheme. This scheme has been introduced by the Maharashtra Government and ours is the second State. Probably the third State is Tamil Nadu. This scheme will help all the illiterate unemployed in the rural parts. Why not you pay him five rupees instead of four rupees. You have guaranteed 100 days' employment; pay him five rupees. That is the minimum wage you demand even in respect of the agriculturists. I compliment the Government for having brought the Employment Affirmation Scheme. It is there in the Constitution. Instead of right of property, right of employment must be there. Every one should have employment. food, house or shelter. A House means a drawing room, Kitchen, bath room, to bed room, a study room, a room used for a library and a house for sitting. All these things should be there. There must also be a room where you can sit liesurely. But in our country, 80 per cent of the population are living in one room only. There is no proper roof like zinc sheet or tiles.

I am happy because the Government have come-forward to give "one-bulb" to the houses of the poorest families in the villages. In villages, most of these poor people have not seen the electric light at all. They have not even seen the candles. They have been using this kerosene oil and burn the light upto (9 O' Clock only. I therefore welcome the "Bhagya Jyothi"

Scheme of the Government under which "one-bulb" connection will be given to the houses occupied by the poorest families in the village. Please tell them how to switch on and off because they don't know how to do it. When a person becomes a Minister, he will be provided with fan, Car, peon and other facilities. But these poor people in the villages might not have seen the fan. Therefore, once again I welcome this novel idea of providing a light to the houses of these poor people who have all along been living in dark. They are not only living in dark but they have been kept in darkness. They have not seen the developments that are taking place. They are not aware of the various developmental schemes meant for them.

Regarding Janatha Housing Scheme, I would like to say that that the Government has constructed so many houses under this scheme so far and during 1979-80, they are going to construct one lakh houses at a cost of about Rs.20 Crores. In the case of one room house, as Mr. Patel said, if we open the door, we could see the ladies and children sleeping. Who gave this idea of providing only one room? Is it our standard? Therefore, I suggest that instead of providing one room, it is better to provide two rooms atleast. Anyway, the Government is constructing number of houses, under this Janatha Housing Scheme. They are giving one room but even, then I welcome this programme because this is a scheme or programme which I have not come across anywhere in the Northern States.

Sir, the Government is spending Crores of Rupees Under Five Year Plan. In the First Five Year Plan, they spent about Rs. 2,400 Crores and now it went upto Rs. 69,000 Crores! If we convert this money into silver coins and put it in bullock carts, we require thousands and thousand of bullock carts to carry this money. This is what they say. Now it is all in currency's cheques, we don't know how it looks. I don't know whether this complete Vidhana Soudha is required to store that Rs.69,000 crores! We have got the people in our country who have not seen hundreds of rupees. The Government is spending such a huge amount but the thing is we are not getting the desired result. Mr. Bommai and Mr. Patel have also said that we are not getting the desired results. The Hon. Leader of the opposition himself has said that the budget is an expenditure-oriented budget. That means, you are spending the money and there is no doubt about it but the desired result is not there. Why? It is because of the reason that proper person is not placed in proper place. For this, the only reason I could attribute is that the technocrats in the country and in the state are not

placed in a proper place. In our country, every year, we are recruiting 400 I.A.S. and I.F.S. Officers through the Union Public Service Commission and for those 400 posts, 5,000 candidates used to sit for the competitive examinations. Out of 400 persons recruited every year from 1947-56, 38% of the persons recruited to I.A.S. and I.F.S. are sons of the Senior I.A.S. and I.F.S. Officers; and from 1957-63, 35% of the Officers recruited to I.A.S. and I.F.S. cadres are sons of the Senior I.A.S. and I.F.S. Officers. This shows that there is very little representation for the children of farmers, workers, artisans and other weaker sections.

Regarding pay scales of these I.A.S. and I.F.S. Officers, I would like to say that they reached the minimum pay of Rs.1,800 in a smooth course without any hurdles. They get a minimum pay of Rs. 1,800 but whereas a Senior Technocrat, after putting number of years service, is getting this pay scale, i.e., Rs. 1,800 the starting salary of I.A.S. Cadre. Since there is discrimination between the treatment given to I.A.S. or I.F.S. Cadres what I call "Generalists" and the Technocrats," there is frustration among the technocrats.

SRI M. VEERAPPA MOILEY.—A Senior Member Sri Armugham is making out very good points particularly about I.A.S. Officers. There is not even a single Senior I.A.S. Officer in the gallery to hear what our Senior hon. Member was telling. I think this looks quite offending. I request the hon. to take necessary action in this regard.

SRI C M. ARMUGHAM.—That is the type of administration we are having today in the State. These I.A.S. Officers don't attend the Sessions and listen to what is going on in the House. Of Course, it reflects on the Government. I cannot say anything. Whether the Government is strong i. e., the politicians who are the Ministers are strong or these I.A.S. Officers are strong is a matter to be decided later on and not now.

Sir, I was telling that we are not getting desired results because of these I.A.S. Officers. That is my charge. I am going to prove it. I am not afraid of these I.A.S. Officers. The treatment given to the "Generalists" or otherwise called "I.A.S. Officers" and the technocrats "are not equal. With all respect to our friends who have taken B. A., M. A. and other degrees, I would like to say that to become a "Technocrat" one should secure more marks and then only he would get a seat for Engineering and Medical courses. Those who don't secure very high marks, may go to take up B.A., B.Sc., M.A., M.Sc., courses and after M.A. or M.Sc., they sit for the I.A.S. examination and

become I.A.S. Officers, and then they want to sit above the "technocrats" and that is why there is frustration in the country for the last 30 years among the technocrats. I have got a small report which was presented to the Administrative Reforms Commission by one Mr. Nagarkatti, a retired I.C.S. Officer. I would like to read only few lines. It reads as follows:-

"The creation of an elite administrative Service right at the stage of initial recruitment has been criticised on several grounds. The treatment of only one service as an elite service causes FRUSTRATION in the other generalist and technical services. The position of the later services vis-a-vis the elite service creates problems of prestige and status. The complaint is that it is the generalist who administers, who has the last word in advice, who has access to the Minister and through whom professional advice must be filtered. The most apt illustration of the attitude displayed towards the specialist and technical service is provided by that of a motor car owner towards the motor car mechanic. The result is that technically qualified persons, engineers and medical graduates feel that they are denied situations which bring them greater recognition and prestige. It is well-recognised that at the Pre University course, stage of education, many of the better qualified and brighter persons choose to enter the fields like Engineering and Medicine. Very often, it is only those persons who are left out and have been unable to make the grade in this test that take up the humanities, like Arts, Commerce etc., and ultimately become administrators. Though they are non-technical, they sit in judgment and occupy high positions of authority over their colleagues in the technical field who at one time were considered better qualified. It cannot be gainsaid that this is a source of heart-burning and discontent among technical personnel."

So what happens? All these I.A.S. Officers occupy administrative posts and through them the technical persons must approach the Ministers concerned. That is one aspect.

As I said earlier there are about 50% of technical posts that have been occupied by the I.A.S. officers in the State. Normally, in those places the technocrats should have been posted. For instance, in Karnataka Dairy Development Corporation an I.A.S. officer is the Managing Director instead of a qualified man having the knowledge of Dairy Development work. Then the Karnataka Small Industries Corporation is having an I.A.S. Officer as the Managing Director instead of a Technical person. The Chairman of the Visveswarayya Iron & Steel Limited is our Chief Secretary. He is there for the last one year. Its Board of Directors are all senior I.A.S. Officers.

The Board do not consists of any technocrats from the State as its Directors. With the result the VISL has suffered loss during the last year. This is the State of affairs. If the I.A.S. Officers say they have got brain over the head, it can be accepted. If they say they got brain all over the body, it becomes difficult. Sir, the loss to the tune of Rs. 10 crores in VISL is due to posting of an I.A.S. Officer instead of a technocrat. If there had been a technical man as the Managing Director, the Company would not have suffered loss. Then, Sir, in Bangalore Water Supply & Saverage Board there should have been a Health Engineer having an experience of 10 years as the Chairman of the Board. But an I.A.S. Officer is being posted as the Chairman of the Water Supply Board. These I.A.S. Officers are protected by the Government. That is why they are accupying important key posts in our administration. Then, in Bangalore University we have an I.A.S. Officer as the Vice-Chancellor. The Vice-Chancellor should have been an educationist. Instead of that there is an I.A.S. Officer doing the duty as a Vice-Chancellor. And then, in the Secretariat technocrats must be in charge of the Public Works Department or a Senior Chief Engineer should have been the Commissioner & Secretary to the Public Works Department. But we have an I.A.S. Officer as the Commissioner of Public Works Department. As a result of this the techacrats become frustrated and they are not working properly. Therefore, what I feel is a day may come when an I.A.S. other would be posted as the Director of Health & Family Welfare Services and they may also be posted as Superintendents of Victoria Hospital and other Government Undertakings & Corporations.

SRI A. LAKSHMISAGAR.—Sir, an I.P.S. Officer has been posted as the Registrar of the Mysore University.

SRI. C. M. ARUMUGHAM.—Sir, the I.P.S. Officers who have been trained to prevent criminals should be posted as the Commissioner & Secretary to Govt., Home Dep rtment. But as rightly pointed out by my friend they have been appointed as Registrars and Managing Directors of the Film Corporation etc.. In K.S.R.T.C. we have an I.P.S. Officer as the General Manager instead of a technical man. With the result the K.S.R.T.C. has incurred heavy loss. Then, we have a senior I.A.S. Officer as the Commissioner & Secretary against whom High Court has passed strictures. He is going to be elevated to the higher post. I fail to understand the policy of the Government in this behalf. Is the Government incompetent to take action against these bureaucrat set of Officers in the Secretariat?

12-30 P.M.

What is the experience of IAS officers? In the days before my birth, probably Sri Shamanna might have heard that the district officers used to go to the remote villages, put up tent there, stay there and study the village problems. The Government thinks of recruiting these officers at the age of 20-25 so that we can extract good work from them when they become mature at the age 40-45. At the age of 25 he becomes an IAS officer. I have got my son aged 25 years and I know what is the experience of my son. I know how capable they will be in running the district administration. They come from other places. Here I want to mention that the Union Public Service Commission recruits 400 IAS officers every year. Mostly they are from UP, Bihar and West Bengal and they come to Karnataka to serve and they also learn a few words of Kannada. Now, I want to know, are we having so many officers from our State working in U.P., Bihar, Meghalaya and West Bengal? It is not so. They are recruited and forced on Karnataka State. These IAS officers do not go to the village and camp there but they stay in traveller's bungalow for a couple of hours and return immediately because they are not able to forego their comforts even for a night; they want to be in the district headquarters. If they call this as experience it is not correct. That experience you can see in the technocrats—the engineers and the doctors. On the Republic Day or Independence Day the Tashildar is given more respect than an Executive Engineer. The Deputy Commissioner is preferred to a Superintending Engineer or Chief Engineer to preside over a function. I suggest that this system must be changed. The elite administration of IAS officers has gone with the Britishers. You must take even technocrats for high posts. Why not a Chief Engineer becomes the Chief Secretary of the Karnataka State? What is the difficulty in it? As Secretary or Commissioner of a department, a technocrat will be able to convince a Minister better and he will be more useful. The technocrats of the State must be encouraged and the disparity between the technocrats and the generalists should go. Even after 30 years of Independence it continues and it is not going to help us. In this connection I would like to quote the opinions of the top leaders of our country about technocrats. This is what Smt. Indira Gandhi has said while delivering the Convocation Address at Roorkee University in November 1967 :

“It is odd that the greatest doctors and engineers in the country who would be rated as the leaders of the profession and who save lives or add permanent assets to the nation, can rarely hope to receive the pay or status of Secretaries of Ministries.

The brightest of your young men and women choose engineering and medicine. If they happen to go in to Government, they are very soon overtaken by the general administrator. This must change and I am trying to change it. The administrative system must reflect individual's contribution to human welfare and economic gain."

Then, I will quote from the election manifesto of the ruling party in mid-term poll of Lok Sabha in 1971.

"The Congress invites the nation's scientists and technologists to give their best to accomplish these exciting tasks of momentous importance and assures them that it would be its constant endeavour not only to accord them positions of standing and responsibility but involves them intimately in the processes by which Governmental decisions are taken and implemented as early as possible.

Now, I will quote Sri Pandit Nehru's opinion.

"The future of the country will depend more on engineers rather than administrators. One can do away with administrators but cannot do without engineers. An engineer can work as administrator but an administrator cannot work without engineers, because he does not know the job at all. The world is run by scientists and engineers and people having specialised knowledge."

Take for instance the Managing Director of VISL. He knows nothing about Manufacture of Steel. He never stays at Bhadravati but stays in his own house at Bangalore with his wife and children and claims T.A. and D.A. Even at the Centre, the Centre is ruled by IAS officers only. The Managing Director of V.I.S.L. has got a very big bungallow in Bangalore city, having a big garden. That garden is maintained well. This officer goes in Imphala car from Bangalore to Bhadravathi. He Never stays at Bhadravathi, even though there is nice climate, a nice guest house, and nice food prepared there. Today the world is run by scientists and engineers who having specialised knowledge. That is what Pandit Nehru said about technocrats.

SRI MICHAEL B. FERNANDEZ.—What did he do about all these days?

SRI C.M. ARUMUGHAM.—Let us see what Dr. Rajendra Prasad said in 1956.

"I see no reason why technical personnel should not be treated at par with administrative personnel and technical services should

not be given the same emoluments and advantages as the country's administrative service. I am sure, sooner or later, it is bound to happen as our Planning Commission and more than any one else our Prime Minister have repeatedly supported this view".

I come to the last leader among the living leaders Lokanayak^a Sri Jayaprakash Narayan about the technocrats. He said in 1969 while writing a letter to the Chief Minister of Bihar.

"Development administration which forms or should form 80% of the work of administration, is a specialised job. The generalist versus the specialist controversy is an old one. So far the Balance has been tilted in favour of the generalist. This class of I.C.S. and I.A.S. officers has become so powerful that no action is possible against its will. Yet it is plain that no progress can be made without doing something in the matter. It is obvious that in today's situation we cannot carry on with the old system of administration. If it continues the present inefficiency will also continue. It is to be expected that even the small measure of reform will be opposed by the vested interests. Decision will therefore have to be taken with firmness."

The Planning Commission is also of the same view. Though it consists of I.A.S. officers, they are also of the same view that technocrats must be brought on par with generalists and technocrats must be placed in proper places of administration. When a Tahsildar can become a Deputy Commissioner why cannot a technocrat work in the place of an I.A.S. officer?

Therefore, what I am submitting is, because of the frustration, so many qualified engineers and doctors are leaving India to serve other countries. Therefore, I suggest to the Government to stop recruiting of I. A. S. officers. We have enough I. A. S. officers. You must encourage technocrats and put them in important places. A superintending Engineer or a Chief Engineer with so much of qualifications and experience, retires at the age of 55, but an I. A. S. officer, though suffering from diabetes, heart complaint, rheumatism etc, is allowed to retain in service till he attains 58 years age. Where is the justification for this? This procedure must be changed. As Sri Jayaprakash Narayan put it, the entire system must be changed and technocrats must be helped to bring about the required change. Then only it is possible for the Government to spend money effectively without any delay and get the desired result. For that I suggest that those I.A.S. officers and technocrats after they put in 10 years service must be posted to work in fields and you must select persons on merit and experience to work as Secretaries or Managing Directors. That is all my submission.

Politician, as you know, with or without qualifications can become a Minister. They are only to lay claim to policies and programmes. But so far as officers are concerned, they are required to implement those policies and programmes. They are employees of the Government and they must carry out the directions of the Government. Of course, in some cases the Ministers are directed by the I.A.S. officers. Therefore why do you keep such people? Have you at any time till today kept in suspension any I.A.S. officer? Have removed any I.A.S. officer? because of their incompetency? Do you mean to say that all potent? They frame the rules in such a way that they are a class by themselves. The style of their eating, the style of their moving are all different. All the I.A.S. officers' children are studying in convents like Sophia convent, paying one hundred or two hundred rupees per month! They do not send their children to the ordinary Government schools. Let me see how many are honest in their practices. They all like to have their children study in English medium. Even in colleges they send to colleges where the medium of instruction is English. The style of dress is also English. They want to emulate like Englishman. They would like to eat food with forks and spoons. I can narrate an instance when I met the children of an I.A.S. officer in a hotel. They wanted to eat "RAVA DOSA" not with hands but with fork and spoon.

I. A. S. is a bureaucratic set-up, and this Budget is an I. A. S. Officers oriented budget to protect their own interests, to protect their future and to protect their children to become I. A. S. officers. 38 per cent of the I.A.S. officers are the sons of I.A.S. officers only. This vested class is growing in the State. This I. A. S. growth must be curtailed. Most of the I. A. S. officers do not believe the people. They do not want to give loans to poor people because they feel that poor people may not repay the loan. The development schemes of the Government are not being implemented because of the hurdles created by the I. A. S. officers. They act like a brake for the progress of the State. The country has not progressed all these 30 years on account of I. A. S. officers only. Each I. A. S. officer, whether one is serving in Bangalore or Gulbarga or Belgaum or Kolar or Mysore or Bellary, has got a posh house in Bangalore, if not two at least one. They have got a separate Club known as the I. A. S. Officer's Club at Bangalore at the cost of the Government. I feel that the whole Budget is to their welfare only, not for peoples welfare. Some of these I. A. S. Officers are in the Secretariat for 10 years and more and are deep-rooted. I suggest that the Government must take action and try to displease them. Why not some of them be shifted to Orissa or Naga-

land? They are coming in the way of developmental activities of the Government; they are standing as a stumbling block for all the progressive activities of the Government. If an I. A. S. officer works at Bangalore for 3 years, let him go outside and work as a Deputy Commissioner or in some other capacity. Let them go to the villages to know the problems of poor people. Most of these officers, I am sure, have not seen villages; they might not have walked barefoot and they do not know what is hunger. By staying at Bangalore they want to guide the technocrats. How is it possible?

After 25 years, Russia today provide houses for all, employment for all and all the houses there have a Radio and the Television. We say we are also following the socialist pattern of Russia. But, even after 30 years of independence, we are asking for drinking water. Sir, the legislators of Bangalore City take up the issue of water supply to Bangalore City and get something every time. People of Bangalore get water from Cauvery. But what about K. G. F.? Though we have the Palar river, it is without water. There is plenty of ground water. We are not able to get ground water, because an I. A. S. officer tops that organisation. I feel that an Engineer must be there as head of the organisation. After 30 long years we are asking for drinking water and house sites. The Government says that they have provided sites to one lakh of people now. Is it not a shame on the part of the Government and the society that you had permitted one lakh of people without shelter all these years? This is because the State and the country is being controlled by I. A. S. officers for all these 30 years.

(MR. SPEAKER in the Chair)

It is high time now that we must destroy the fort constructed by these I. A. S. officers to protect themselves. We must appoint all progressive persons for all top posts, and we must appoint technocrats wherever necessary. Then only we can have progress.

1.00 P. M

My submission is:

- 1) that the IAS should be an elective post;
- 2) stop recruiting IAS Officers;
- 3) all the technocrats must be placed in their proper places;
- 4) KAS officers must be given ample opportunities and encouragement and they must be posted to work as Secretaries and Commissioners to Government;

In foreign countries, I do not think the Secretaries of the government are called as Secretary and commissioner. I do not know why they are designated like this in our State. The Commissioner of PWD inspects the Hemavathi project without having the background of technical knowledge. The Health Commissioner visits a Hospital in Mysore and the Revenue Secretary and Commissioner inspects the road work without the knowledge of work. These IAS officers have detracted the system of our society.

I would like to bring to the notice of this House that 47 houses were burn by a fire accident at Kasamballi village in Bangarpet village. I informed this incident to the Revenue Secretary and Commissioner over the trunk call at 9 p. m. This wonder Commissioner who professes to be honest and strict but without human feelings informs me 'how can I send any help or money' at this late our. He ought to have made arrangements for sending immediate relief to the victims of the fire. This speaks of his arrogance. He thinks that the government cannot take action against him. There are charges against the IAS officers but they are unable to investigate those charges. The Commissioner for Revenue is devoid of all human sympathies. I demand that he should be dismissed. For the Government work there is no day or night, they must work for all the 24 hours. If this Revenue Commissioner is unable to work, he must be sent back to his place forfeiting all the riches he has acquired during the tenure of his office. Generally these IAS officers do not mix with the people and they do not live in the midst of people. They think that they are a privileged class. Government should take some action against these officer.

With these few words, I conclude my speech.

MR. SPEAKER:—We will sit for half an hour more.

SRI K. BHASKAR NAIDU:—It is already one 'O' clock. We shall adjourn the house for the day. There are some members who want to go to there native places.

SRI B. BHASKAR SETTY:—It is already one 'O' clock, we shall adjourn now and meet the next working day.

Business of the House

MR. SPEAKER:—The Business Advisory Committee at a meeting held to-day have recommended that four more days may be allotted for General Discussion on Budget when the House re-assembles on